

[Gammelgaard]

Det er et arbejde så betydningsfuldt, at hele folketinget eller i hvert fald en meget bred del af folketinget bør være med.

Det er til et sådant samarbejde, statsministeren har indbudt folketinget i sin åbnings-tale. Det forpligter regeringen, men det forpligter naturligvis også partierne, først og fremmest til at sætte særinteresser til side for at gennemføre den nødvendige politik.

Meget andet hører naturligvis med. Vi skal sikre vort miljø, opmuntre og beherske den tekniske udvikling og tilrettelægge undervisning og kultur, så det hele ikke ender i et teknisk-økonomisk samfund. Vi skal ikke mindst sikre den kulturarv, der så let glemmes i det moderne samfund med dets tekniske udvikling og økonomiske rammer. Midt i bestræbelserne på at følge med i udviklingen af nye teknikker må vi ikke glemme at beskytte de værdier, der opretholdes gennem teater, litteratur og kunst, og som ligger på vore museer og biblioteker. Vi må tilrettelægge undervisning og uddannelse, så vi på alle områder kan lære af tidligere generationers fejl og fortrin. Vi skal også opretholde muligheden for at beskytte og udvikle vort vel-færdssamfund, og vi skal fortsætte og modernisere vor indsats over for de fattige lande.

I det konservative folkeparti lægger vi stor vægt på, at landets sikkerheds- og forsvarspolitik kan føres videre i et bredt samarbejde. Vi står over for gennemførelsen af det næste forsvarsforlig. Forhåbentlig kan det få en bred tilslutning her i folketinget.

Vi lever i en urolig og utryg verden med mange modsætninger. Der er vel næppe 30 lande, der er traditionelt grundfæstede demokratier. Vi er så lykkelige at leve i et af dem. Målet for Danmarks sikkerhedspolitik bør stadig være, at vi vil leve videre i fred og i frihed. Det er vigtigt, at vor kamp for nedrustning og fred føres på en sådan måde, at vi ikke prisgiver vor sikkerhed og vor frihed.

Vi må fortsat lægge den allerstørste vægt på, at Danmark gennem sit NATO-samarbejde og ved at opretholde det nødvendige forsvar her i landet forebygger den pression og de trusler om overgreb, som først og fremmest rammer den, der er svag, og som står alene. Et bredt samarbejde om at sikre vort samfunds videre udvikling og om at skabe en sikkerhedsramme omkring vor frihed og freden i verden bør være målet for de kommende års politik.

Tørnæs (V):

Jeg har med glæde mærket mig den generelt venlige tone i socialdemokratiets ordførers tale. Nå, man kan måske ikke sige, at den var specielt venlig over for venstre, men alligevel. Den havde oven i købet et vist skær af realisme i sig, idet hr. Svend Auken nu erkender, at der rent faktisk er et økonomisk opsving i gang, selv om det jo hårdnakket i lang tid er blevet benægtet fra socialdemokratiets side.

Valget den 10. januar 1984 viste jo med al ønskelig tydelighed, at der i befolkningen er en voksende tilslutning til regeringens politik. Regeringspartierne's mandat til at videreføre den økonomiske genopretning er styrket. Afgørende vigtigt er, at der nu ikke kan samles noget negativt flertal hverken mod den økonomiske politik eller mod finansloven, men tværtimod ser der ud til at være et direkte flertal herfor.

Der kan således ikke herske ringeste tvivl om, at den politiske kurs, som firkløverregeringen afstak allerede ved sin tiltræden, skal videreføres og styrkes.

Det er i den forbindelse værd at bemærke, at det til trods for begrænsede indkomststigninger er lykkedes i store træk at fastholde reallønnen. Den økonomiske politik's hovedsigte er gennem forbedring af erhvervenes konkurrenceevne – her især naturligvis de eksporterende og de importkonkurrerende erhverv – at øge produktion og beskæftigelse. I den forbindelse er det afgørende vigtigt, at rentefaldet ikke alene fastholdes, men også yderligere udbygges. Fortsat reduktion af finanslovunderskuddet er således en tvingende nødvendighed.

Det er imidlertid ikke alene erhvervslivet, der har gavn af en faldende rente. Det gælder også for dem, der investerer i ny bolig; således er huslejen for et nybygget hus efter rentefaldet faldet med 4–5.000 kr. pr. måned.

Også for de studerende, der har behov for at optage lån for at fuldføre deres studium, betyder rentefaldet en væsentlig mindre omkostning.

Den begyndende optimisme, der således er et udslag af den førte politik, har, som vi allerede har set, medført øgede investeringer og øget beskæftigelse såvel i industri som inden for byggesektoren. Industrirådets erhvervsøkonomiske afdeling anslår således, at